

Nr 190.

Av herr **Lindhagen**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående förvärv av beskickningshus i London m. m.*

Uti motionen nr 89 har bland annat yrkats en hänvändelse till folkens förbund och även de stater, som ej äro medlemmar i detsamma, med hemställan om en gemensamt beslutad allmän omorganisation av världens diplomati i syfte att göra den kompetent för tidens uppgifter och bereda den möjligheter att framträda och verka i sitt kall under enkla vanor utan ömsesidigt anspråk på furstlig lyx och överflöd.

Det nuvarande representationssättet är i själva verket endast ett utflöde av de gamla monarkiernas hovhållning, som sökt en avspegling av sitt tillvarelsesätt uti den monarkiska utrikesrepresentationen i de skilda länderna. I interparlamentariska unionens framträdande spåras också ett bemödande att stärka sitt utrikespolitiska inflytande genom en i viss mån motsvarande glans. Härmed har ej velat bestridas betydelsen av samkväm och umgänge. Men detta sällskapsliv för främjande av tankeutbyte och samförstånd får ej äventyra sitt ändamål genom en intellektet och rättskänslan förkvävande lyx och därav betingade oskäliga utgifter för statsverket och medborgarna.

En avspegling av den gamla diplomatiens tillvarelsesätt, mot vilket sålunda vågats en erinran, återfinnes i propositionen nr 153 angående förvärv av beskickningshus i London. Jag vågar ej bestrida, att för tillfället det ifrågasatta förvärvet kan anses vara av förhållandena påkallat. Likaledes är det ju möjligt, att, innan den ifrågasatta omorganisationen av världens diplomati kommer till stånd, Sveriges inflytande i London och annorstädes skulle äventyras, om icke även vi imponerade genom en viss kunglighet i våra beskickningars bostad, tjänstefolk och förplägning för gästerna. I överensstämmelse därmed är det kanske också påkallat, att vid beskickningen i London, på sätt som i propositionen föreslagits, anställes och beredes bostad för sju till åtta fast anställda tjänare.

Däremot föranleder ovannämnda betraktelse till den erinran, att för den framtid, då vår diplomatis framgång ej betingas av biträde därtill av en stor skara tjänare och annan allt för stort tilltagen yttre glans, det nyförvärvade husets nu förestående nyinredning lämpas även för dessa framtida behov. Inredningsarbetet bör därför, såvitt jag förstår, taga hänsyn till möjligheterna att i framtiden kunna genom uthyrning eller annorledes disponera en del av byggnaden för andra ändamål utöver ett måttligt utrymme för beskickningen ävensom måhända till en begränsning även av de nu erforderliga restaureringarnas dyrbarhet.

Med åberopande således av dessa konsekvenser av motionen nr 89 hemställes:

att riksdagen, i anledning av propositionen nr 153 om förvärv av beskickningshus i London, ville, för den händelse propositionen anses böra i princip bifallas, vid anslagets beviljande göra det uttalande och förbehåll, att vid inredningsarbetena ej anbringas större lyxanordningar än som kunna anses för ett framgångsrikt diplomatiskt arbete oundgängliga samt i övrigt vid inredningen tages hänsyn till de nya anordningar i framtiden, som kunna möjliggöras genom den begränsning i de yttre anspråken på världsdiplomaten, som blivit i motionen nr 89 ifrågasatta.

Stockholm den 31 mars 1921.

Carl Lindhagen.